

Serveis

05 de març de 2021

SUBSCRIU-TE

Diari de Girona

Local

Més Notícies

Esports

Economia

Opinió

Cultura

Oci

Catalunya

Espanya/Internacional

Fets i Gent

Educació

Dominical

L'Última del dia

Estiu

Crisi

[Diari de Girona » Última del dia](#)

0

Miquel Abras: «De jove veia concerts de Springsteen i Police i volia ser com ells»

El Teatre Municipal de Girona, en el marc del Festival Strenes, acollirà el proper 10 d'abril del primer concert de la gira de presentació del nou disc de Miquel Abras · Porta per títol «La felicitat també plora» (U98) i inclou 11 cançons de musicalitats diverses vestides per cinc productors diferents · Forma banda amb Toni Molina, bateria; Xeco de Paula, piano i teclats, i Carlus Ramió, al baix

[Jordi Roura](#) | 04.03.2021 | 23:43

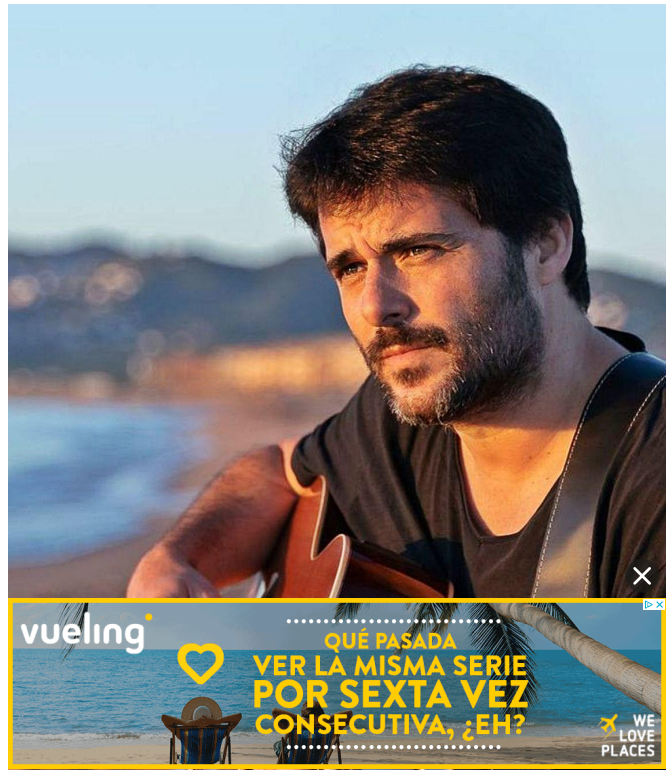
Què serà de les nostres vides?

El millor és no saber-ho. Si sabéssim el que passarà ja no la gaudiríem igual ni hi posaríem les mateixes ganes. Aquesta frase, que dona títol a una de les cançons del disc, està treta de quan jo era jove i amb 14 anys estàvem al local d'assaig amb els altres músics i ens preguntàvem «ostres, d'aquí vint anys seguirem fent això?, què serà de les nostres vides?». Tal com està el món avui en dia, encara agafa més força.

La vida li ha anat com s'imaginava feia vint anys?

Quan ets jove hi ha moltes etapes. Als 14 penses d'una manera, als 18 d'una altre, i quan en tens 43... (riu). Com més jove ets, més expectatives tens.

Com que tenia grans expectatives, si m'he quedat a la meitat, per a mi ja és un èxit. Al final l'èxit de la vida és treballar en allò que t'agrada. I això ho he aconseguit. En aquella època l'única finestra que teníem, a banda de veure els camps de la Bisbal, era la televisió. Recordo gravar-me concerts en VHS, o comprar-ne de ja enregistrats. Veies concerts de Bruce Springsteen, recordo l'homenatge que es va fer el 1992 a Freddie Mercury, molts concerts de Police, dels Bee Gees, tot el que més ho petava aleshores. I com que èrem joves ens alimentàvem d'allò, volíem ser com ells, i agafaves la guitarra i t'anaves flipant. Ara visc del que m'agrada, visc en un país collonut, tinc família, tinc amics i no em falta de res.

Miquel Abras: «De jove veia concerts de Springsteen i Police i volia ser com ells»

En el videoclip d'aquesta cançó hi surten el seu pare i el seu fill. Treballar amb la família ho fa més fàcil?

Sí, és clar. He acabat fent com un homenatge, com un record, a la família, que quedarà per sempre. El meu fill està tot el dia pendent del futbol, no li agrada gaire la música, però va ser donar-li la guitarra i s'ho va passar pipa amb els seus amics. El meu pare (Joan Abras) també. Ell, que és més artista, s'hi va deixar la pell.

«La felicitat també plora» seria un bon títol per definir el darrer any?

Sí, de fet totes les històries del disc són històries de l'últim any. Ens passem la vida volent ser feliços i quan ho som, volem la felicitat absoluta, no estem mai contents. Sempre en volem més. Quan vols la felicitat absoluta corres el risc de perdre la felicitat i això és el que transmet el disc. La felicitat és un estat d'ànim, gaudeix-la, però si és un dia alguna cosa va malament tampoc passa res. Els alts-i-baixos hi han de ser a la vida. Si sempre fos estiu, no ho valoraríem tant. Si sempre fossim feliços i estiguéssim eufòrics no valoraríem la felicitat.

Quan va començar a compondre les primeres cançons, durant el confinament?

La primera onada ens va agafar a tots amb molta por, no sabíem què ens venia a sobre. Aquell primer

mes, ganes de compondre no tenia, però sí de veure altra gent. Per això els músics ens vam bolcar molt a les xarxes. Entrant a l'estiu vaig compondre Flor d'estiu, conjuntament amb els Minova, que és un grup de música electrònica molt bo. Vam dir que la podríem treure com a single, però mai m'havia pensat que seria la primera cançó del nou disc. A partir d'aquí em vaig activar. Has d'estar bé amb tu i tenir ganes de fer coses. Després vaig fer Ara que ets ocell, que va ser el segon single, i ara ha sortit el tercer, Què serà de les nostres vides.

Què va aprendre durant el confinament?

(Riu) He après a tocar el piano! I també que ni una hòstia tan forta com aquesta canvia la manera de ser de les persones. Qui era egoista seguirà sent egoista, i qui era generós, seguirà sent-ho també. Jo que ja vivia molt el dia a dia m'he adonat que encara l'haig de viure més.

Troba a faltar els concerts?

Entre el setembre i ara només n'he fet un. Però tinc la sort de ser un dels socis d'U98, i tinc la meua feina. He deixat de guanyar molts diners, sense bolos. Els músics avui no guanyen res. La cultura està cada cop pitjor, la situació és greu.

Temes: [Concerts](#) [Entrevistes](#) [Festival Strenes](#) [Festivals](#) [Miquel Abras](#)

Et recomanem

¿Qué pasaría si hubieras invertido \$1K en Netflix hace un año?

Patrocinado por eToro

Este juego de moda es adictivo. No instalación
Patrocinado por Forge Of Empires

Invertir 250€ en Amazon u otras

[Regístrate](#)

La forense de l'Audiència Nacional confirma que